

UOHSX00C5QIP

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0087/2019/VZ-10771/2019/541/PDz

Brno: 15. dubna 2019

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, ve správním řízení zahájeném dne 27. 2. 2019 na návrh, jehož účastníky jsou

- navrhovatel – CENTRA DOPRAVNÍCH SLUŽEB a.s., IČO 28280466, se sídlem Kostelecká 879/59, 196 00 Praha 9,
- strany smlouvy:
 - Dopravní společnost Ústeckého kraje, příspěvková organizace, IČO 06231292, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,
 - ZLINER s. r. o., IČO 45479534, tř. Tomáše Bati 283, 761 12 Zlín,

ve věci návrhu na uložení zákazu plnění rámcové dohody¹ na dodávky autobusů ze dne 3. 1. 2019 uzavřené jmenovaným zadavatelem na základě veřejné zakázky „Nákup linkových autobusů pro regionální dopravu v oblasti Ústeckého kraje – částečně nízkopodlažní autobusy délky 10,5 m“ zadávané v jednacím řízení bez uveřejnění zahájeném odesláním výzvy k podání nabídky na veřejnou zakázku ze dne 12. 12. 2018, a kupní smlouvy č. A 03/2019 na dodávky autobusů ze dne 16. 1. 2019 uzavřené jmenovaným zadavatelem na základě výše uvedené rámcové dohody,

rozhodl podle § 148 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, **v části věci** týkající se návrhu na uložení zákazu plnění rámcové dohody na dodávky

¹ která byla uveřejněna v registru smluv, viz: <https://smlouvy.gov.cz/smlouva/7942287>

autobusů ze dne 3. 1. 2019 uzavřené jmenovaným zadavatelem na základě citované veřejné zakázky, takto:

Správní řízení se podle § 257 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, v části týkající se návrhu na uložení zakazu plnění rámcové dohody na dodávky autobusů ze dne 3. 1. 2019 uzavřené zadavatelem – Dopravní společnost Ústeckého kraje, příspěvková organizace, IČO 06231292, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem – na základě veřejné zakázky „Nákup linkových autobusů pro regionální dopravu v oblasti Ústeckého kraje – částečně nízkopodlažní autobusy délky 10,5 m“ zadávané v jednacím řízení bez uveřejnění zahájeném odesláním výzvy k podání nabídky na veřejnou zakázku ze dne 12. 12. 2018, **zastavuje, neboť k podanému návrhu** navrhovatele – CENTRA DOPRAVNÍCH SLUŽEB a.s., IČO 28280466, se sídlem Kostelecká 879/59, 196 00 Praha 9 – na uložení zakazu plnění citované rámcové dohody **nebyl připojen doklad o složení kauce** ve výši podle § 255 odst. 1 citovaného zákona a navrhovatel tento nedostatek návrhu ani ve lhůtě stanovené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže neodstranil.

ODŮVODNĚNÍ

I. OBSAH NÁVRHU A PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) jako orgán příslušný podle ustanovení § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), obdržel dne 27. 2. 2019 návrh navrhovatele – CENTRA DOPRAVNÍCH SLUŽEB a.s., IČO 28280466, se sídlem Kostelecká 879/59, 196 00 Praha 9 (dále jen „navrhovatel“) – na uložení zakazu plnění rámcové dohody na dodávky autobusů ze dne 3. 1. 2019 uzavřené zadavatelem – Dopravní společnost Ústeckého kraje, příspěvková organizace, IČO 06231292, se sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem (dále jen „zadavatel“) – na základě veřejné zakázky „Nákup linkových autobusů pro regionální dopravu v oblasti Ústeckého kraje – částečně nízkopodlažní autobusy délky 10,5 m“ zadávané v jednacím řízení bez uveřejnění zahájeném odesláním výzvy k podání nabídky na veřejnou zakázku ze dne 12. 12. 2018 (dále jen „rámcová dohoda“), a kupní smlouvy č. A 03/2019 na dodávky autobusů ze dne 16. 1. 2019 uzavřené zadavatelem na základě výše uvedené rámcové dohody (dále jen „kupní smlouva“).
2. Dnem 27. 2. 2019, kdy Úřad návrh obdržel, bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeno správní řízení o přezkoumání úkonů zadavatele vedené pod sp. zn. S0087/2019/VZ.
3. Účastníky správního řízení podle § 256 zákona jsou:
 - navrhovatel,
 - strany smlouvy:
 - zadavatel,
 - vybraný dodavatel – ZLINER s. r. o., IČO 45479534, tř. Tomáše Bati 283, 761 12 Zlín (dále jen „vybraný dodavatel“).

4. Navrhovatel ve svém návrhu uvádí, že zadavatel předmětné plnění rámcové dohody původně zadával v otevřeném řízení, v němž však neobdržel nabídku žádného z dodavatelů, na základě čehož přistoupil k uzavření rámcové dohody v jednacím řízení bez uveřejnění s odkazem na naplnění důvodů podle § 63 odst. 1 zákona. Jelikož však zadavatel dle navrhovatele v původním otevřeném řízení neobdržel žádnou nabídku v důsledku nezákonně nastavených zadávacích podmínek a sám tak vytvořil podmínky pro použití jednacím řízení bez uveřejnění, nebyl dle názoru navrhovatele oprávněn předmětné plnění zadávat formou jednacím řízení bez uveřejnění, ale v některém z běžně použitelných druhů zadávacím řízení podle zákona a odeslat oznámení o zahájení zadávacím řízení k uveřejnění způsobem podle § 212 zákona. Jelikož tak zadavatel neučinil a předmětné plnění zadal v jednacím řízení bez uveřejnění, naplnil dle navrhovatele podmínky pro uložení zakazu plnění rámcové dohody podle § 254 odst. 1 písm. a) zákona. Navrhovatel dále uvedl, že jelikož rámcová dohoda byla uzavřena postupem uvedeným v § 254 odst. 1 písm. a) zákona, nezbývá než uložit zakaz plnění jak rámcové dohody, tak kupní smlouvy uzavřené na základě této rámcové dohody, neboť na základě nezákonně uzavřené rámcové dohody nelze zadávat veřejné zakázky. V petitu uvedeného návrhu se navrhovatel domáhá uložení zakazu plnění jak rámcové dohody, tak kupní smlouvy.
5. Z obdrženého návrhu tedy vyplývá, že návrh navrhovatele směřuje jak proti rámcové dohodě ze dne 3. 1. 2019, tak proti kupní smlouvě ze dne 16. 1. 2019. Součástí návrhem podaného návrhu byl doklad o složení kauce ve výši 200 000,- Kč, která byla dne 27. 2. 2019 připsána na účet Úřadu.
6. Usnesením č. j. ÚOHS-S0087/2019/VZ-06432/2019/541/PDz ze dne 5. 3. 2019 stanovil Úřad navrhovateli lhůtu k provedení úkonu – zaslání sdělení, ke kterému úkonu (kupní smlouvě či rámcové dohodě) se vztahuje jím složená kauce ve výši 200 000,- Kč, která byla připsána na účet Úřadu dne 27. 2. 2019.

Vyjádření navrhovatele ze dne 11. 3. 2019

7. Dne 11. 3. 2019 obdržel Úřad vyjádření navrhovatele z téhož dne, v němž navrhovatel v návaznosti na výše citované usnesení Úřadu uvedl, že ze zákona dle jeho názoru nevyplývá povinnost skládat kauci ve výši 200 000,- Kč za každou jednotlivou smlouvu (případně rámcovou dohodu), která je předmětem návrhu na uložení zakazu plnění. Takový výklad dle navrhovatele nejenže nemá oporu v zákoně, ale odporuje i jeho účelu, jímž je stanovit jasná pravidla pro zadávání veřejných zakázek a umožnit kontrolu na jejich zadávání a v případě porušení zákona umožnit uložení nápravných opatření.
8. Navrhovatel v této souvislosti odkazuje na „Stanovisko Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k výpočtu výše kauce dle ust. § 255 odst. 1 a 2 zák. č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů“ (dále jen „stanovisko Úřadu“), v němž Úřad uvedl: *„Pokud je navrhovatel povinen složit kauci spolu s podáním návrhu, rozumí se tím s podáním každého návrhu. Pokud tedy navrhovatel, byť v souvislosti s jedním zadávacím řízením, nejprve podá návrh směřující proti zadávacím podmínkám, a následně pak další návrh např. proti svému vyloučení z účasti v zadávacím řízení z důvodu údajného nesplnění kvalifikace, je povinen složit s každým takovým návrhem kauci v zákonem stanovené výši. (Naproti tomu v situaci, kdy navrhovatel jedním návrhem brojí proti několika úkonům*

v jednom zadávacím řízení, skládá kauci jenom jednou.) ... Dle názoru Úřadu nemohou jakékoli nejasnosti vznikat v dílčích otázkách, jaká výše kauce je spojena

- *s podáním návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy (jednoznačně stanovena pevná částka)“.*

Na základě výše citovaného navrhovatel dovozuje pravidlo, že jeden návrh odpovídá jedné kauce, přičemž kauce za návrh na uložení zákazu plnění smlouvy je stanovena ve výši 200 000,- Kč.

9. Navrhovatel dále odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Afs 55/2010 ze dne 15. 12. 2010, v němž soud uvedl, že významným kontrolním mechanismem procesu zadávání veřejných zakázek je možnost podat námitky a následně možnost iniciovat řízení o přezkoumání úkonů zadavatele před Úřadem, přičemž navrhovatel zdůrazňuje pasáž citovaného rozsudku, v níž soud uvedl: *„Je zřejmé, že využití uvedeného kontrolního mechanismu bude záviset na tom, zda bude kauce placena jediná, nebo – v případě „rozparcelování“ veřejné zakázky – za každé (fakticky rozdělené) zadávací řízení zvlášť (v nyní posuzovaném případě tedy 159krát). Tato skutečnost může zásadně ovlivnit (ztížit) možnost kontroly procesu zadávání veřejné zakázky prostřednictvím tohoto popsaného významného kontrolního mechanismu.“.*
10. Výši kauce je dle navrhovatele třeba posuzovat s ohledem na skutečnost, o kolik veřejných zakázek se jedná. Předmětnou rámcovou dohodu a na základě ní uzavřenou kupní smlouvu je dle navrhovatele třeba považovat za jednu veřejnou zakázku a musí tak postačovat složení kauce ve výši 200 000,- Kč. Opačný přístup by podle navrhovatele byl přehnaně formalistický a vedl by k sofistickovanému odůvodňování zřejmé nespravedlnosti, což je v rozporu s konstantní judikaturou Ústavního soudu. Při výkladu a aplikaci právních předpisů nelze dle navrhovatele pomíjet jejich účel a smysl, který není možné hledat jen ve slovech a větách toho kterého předpisu, ve kterém je třeba vždy nalézat i principy uznávané demokratickými právními státy, přičemž navrhovatel upozorňuje, že Úřad dokonce zpřísňuje pravidla pro přezkum zadávání veřejných zakázek svým výkladem jdoucím nad rámec zákona a jednoznačně k tíži navrhovatele.
11. Navrhovatel považuje výše citované usnesení Úřadu za nezákonné a mající za cíl vyhnout se materiálnímu přezkumu postupu zadavatele. Navrhovatel upozorňuje, že pokud by byl přijat výklad Úřadu, že navrhovatel je povinen zaplatit kauci ve výši 200 000,- Kč za každou jím napadenou smlouvu (rámcovou dohodu) a navrhovatel by napadal „všechny smlouvy“, tak by kauce mohla činit částku ve výši až 14 400 000,- Kč, neboť zadavateli nic nebrání uzavřít na každé vozidlo samostatnou smlouvu. Taková výše kauce by dle navrhovatele dokonce převyšovala maximální výši kauce 10 000 000,- Kč stanovenou v § 255 zákona.
12. Pokud Úřad požaduje, aby navrhovatel určil, zda se jím složená kauce vztahuje k rámcové dohodě nebo kupní smlouvě, navrhovateli sděluje, že jím složená kauce se vztahuje ke kupní smlouvě, čímž však navrhovatel nerezignuje na svůj požadavek na uložení zákazu plnění nejen kupní smlouvy, ale i rámcové dohody.

Další průběh správního řízení

13. Zahájení správního řízení oznámil Úřad účastníkům řízení přípisem č. j. ÚOHS-S0087/2019/VZ-06212/2019/541/AHr ze dne 13. 3. 2019, ve kterém mimo jiné uvedl,

že v souladu s § 251 odst. 5 zákona mohou účastníci řízení v zákonem stanovené lhůtě navrhopvat důkazy, uvádět skutečnosti a činit jiné návrhy.

14. Usnesením č. j. ÚOHS-S0087/2019/VZ-08054/2019/541/PDz ze dne 21. 3. 2019 určil Úřad navrhovateli dodatečnou lhůtu k zaslání dokladu o složení kauce ve výši podle § 255 odst. 1 zákona ve vztahu k rámcové dohodě ze dne 3. 1. 2019, u níž se v rámci svého návrhu domáhá uložení zákazu jejího plnění.

Vyjádření navrhovatele ze dne 25. 3. 2019

15. Dne 25. 3. 2019 obdržel Úřad vyjádření navrhovatele z téhož dne, v němž navrhovatel v návaznosti na výše citované usnesení Úřadu uvedl, že trvá na skutečnosti, že ze zákona nevyplývá povinnost skládat kauci ve výši 200 000,- Kč za každou jednotlivou smlouvu (případně rámcovou dohodu), která je předmětem návrhu na uložení zákazu plnění. Navrhovatel konstatuje, že samotný postup Úřadu jej usvědčuje z nezákonnosti a „dotváření“ práva v neprospěch navrhovatele, když vyzval navrhovatele k identifikaci úkonu, k němuž byla z jeho strany složena kauce, a přestože tak navrhovatel (byť s výhradou nezákonnosti postupu Úřadu) učinil, Úřadu to nedostačuje. Navrhovatel dodává, že Úřad přitom shora uvedeným způsobem postupuje za situace, kdy vede jedno řízení, pro jehož zahájení musí postačovat složení kauce ve výši 200 000,- Kč. Takový postup je dle navrhovatele nepřezkoumatelný, zmatečný a nezákonný. Úřad dle navrhovatele pouze hledá důvody, jak se přezkumu postupu zadavatele a uložení nápravných opatření vyhnout. Navrhovatel opakovaně namítá, že toto sdělení, jakož i sdělení k předchozímu usnesení Úřadu, činí výhradně na procesní nátlak ze strany Úřadu a z důvodu, aby jej upozornil na nezákonnost jeho postupu.

II. ZÁVĚRY ÚŘADU

16. Úřad přezkoumal náležitosti návrhu a na základě zjištěných skutečností konstatuje, že k podanému návrhu na uložení zákazu plnění rámcové dohody ze dne 3. 1. 2019 nebyl připojen doklad o složení kauce ve výši podle § 255 odst. 1 zákona a navrhovatel tento nedostatek návrhu ani ve lhůtě stanovené Úřadem neodstranil, a proto správní řízení rozhodnutím podle § 148 odst. 1 písm. b) správního řádu v uvedené části věci podle § 257 písm. a) zákona zastavil. Ke svému rozhodnutí Úřad uvádí následující rozhodné skutečnosti.

Relevantní ustanovení právních předpisů

17. Podle § 251 odst. 1 zákona platí, že návrh musí vedle obecných náležitostí podání stanovených správním řádem obsahovat označení zadavatele, v čem je spatřováno porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli vznikla nebo hrozí újma na jeho právech, návrhy na provedení důkazů, a čeho se navrhovatel domáhá. Navrhovatel je povinen k návrhu připojit v elektronické podobě písemné důkazní prostředky, jejichž provedení navrhl, nejsou-li součástí dokumentace o zadávacím řízení. Součástí návrhu je doklad o složení kauce podle § 255 odst. 1 nebo 2 zákona a v případě návrhu zasílaného Úřadu před uzavřením smlouvy na veřejnou zakázku rovněž doklad o doručení námitek zadavateli.
18. Podle § 251 odst. 4 zákona platí, že náležitosti návrhu podle odstavce 1 věty první a druhé citovaného ustanovení zákona nemohou být dodatečně měněny ani doplňovány s výjimkou odstranění nedostatků návrhu ve lhůtě stanovené Úřadem; Úřad k takovým změnám a doplněním nepřihlíží. K novým skutečnostem uvedeným v návrhu oproti skutečnostem

obsaženým v námitkách podaných zadavateli přihlédne Úřad jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti, které navrhovatel nemohl tvrdit již vůči zadavateli; navrhovatel je povinen prokázat, že jde o takové nové skutečnosti, které nemohl tvrdit již vůči zadavateli.

19. Podle § 255 odst. 1 zákona platí, že ve lhůtě pro doručení návrhu je navrhovatel, nejde-li o případ podle odstavce 2 citovaného ustanovení zákona, povinen složit na účet Úřadu kauci ve výši 1 % z nabídkové ceny navrhovatele za celou dobu plnění veřejné zakázky nebo za dobu prvních čtyř let plnění v případě smluv na dobu neurčitou, nejméně však ve výši 50 000 Kč, nejvýše ve výši 10 000 000 Kč. V případě, že navrhovatel nemůže stanovit celkovou nabídkovou cenu, je povinen složit kauci ve výši 100 000 Kč. V případě návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy je navrhovatel povinen složit kauci ve výši 200 000 Kč.
20. Podle § 257 písm. a) zákona platí, že Úřad zahájené řízení usnesením zastaví, jestliže návrh neobsahuje obecné náležitosti podání stanovené správním řádem nebo označení zadavatele nebo v něm není uvedeno, čeho se navrhovatel domáhá, nebo k návrhu není připojen doklad o složení kauce ve výši podle § 255 odst. 1 nebo 2 zákona a navrhovatel tyto nedostatky návrhu ve lhůtě stanovené Úřadem neodstraní.
21. Podle § 148 odst. 1 písm. b) správního řádu platí, že jestliže to umožňuje povaha věci a jestliže je to účelné, může správní orgán vydat rozhodnutí v části věci, jímž zpravidla rozhodne o právních poměrech jen některých účastníků nebo rozhodne jen o některých právech anebo povinnostech, o kterých se v řízení rozhoduje.
22. Podle § 148 odst. 2 správního řádu platí, že po právní moci mezitímního rozhodnutí nebo rozhodnutí v části věci správní orgán vydá rozhodnutí, kterým rozhodne o zbytku věci.

K rozhodnutí v části věci

23. Úřad v první řadě uvádí, že rozhodnutím v části věci ve smyslu § 148 odst. 1 písm. b) správního řádu správní orgán zpravidla rozhodne o právních poměrech jen některých účastníků nebo o některých právech nebo povinnostech, o kterých se v řízení rozhoduje. Vydání rozhodnutí v části týkající se jen části předmětu řízení může být praktické v těch případech, kdy určitá část předmětu řízení již nevyžaduje další zjišťování podkladů pro rozhodnutí, a není tedy sporná. Z výše uvedeného rovněž vyplývá, že částečné rozhodnutí připadá v úvahu jen tam, kde je předmět řízení, o němž má být rozhodnuto, fakticky i právně dělitelný, kde právní posouzení věci nemusí být provedeno v jejím celku a kde je možné rozhodovat o jednotlivých částech samostatně.
24. Ve vztahu k šetřenému případu Úřad posoudil vydání částečného rozhodnutí ohledně návrhu na uložení zákazu plnění rámcové dohody ze dne 3. 1. 2019 jako účelné, neboť na základě Úřadem zjištěných informací není sporné, že navrhovatel v rámci svého návrhu brojil jak proti rámcové dohodě ze dne 3. 1. 2019, tak proti kupní smlouvě ze dne 16. 1. 2019, přičemž navrhovatel složil kauci pouze ve výši 200 000,- Kč, která se dle jeho sdělení vztahovala k návrhu na uložení zákazu kupní smlouvy a ve vztahu k návrhu na uložení zákazu plnění rámcové dohody navrhovatel ke svému návrhu nepřipojil doklad o složení kauce a tento nedostatek návrhu neodstraní ani v dodatečně lhůtě stanovené Úřadem (k tomu podrobněji viz níže v odůvodnění tohoto rozhodnutí). Vydání částečného rozhodnutí v šetřeném případě Úřad dále považuje za vhodné i s ohledem na skutečnost, že část předmětu řízení odpovídající návrhu na uložení zákazu plnění rámcové dohody již nevyžaduje další zjišťování

podkladů pro rozhodnutí, kdy je nepochybné, že navrhovatel své povinnosti doložit doklad o složení kauce ve vztahu k tomuto návrhu nedostal, a uvedená část předmětu řízení je současně fakticky i právně dělitelná, neboť Úřad může posuzovat důvody pro uložení zákazu plnění kupní smlouvy ze dne 16. 1. 2019 (ve vztahu ke které došlo k řádnému složení kauce v odpovídající výši a připojení dokladu o jejím složení k návrhu) samostatně nehledě na skutečnost, že správní řízení v části týkající se návrhu na uložení zákazu plnění rámcové dohody ze dne 3. 1. 2019 bude podle § 257 písm. a) zákona zastaveno. Úřad proto v případě části věci týkající se návrhu na uložení zákazu plnění rámcové dohody ze dne 3. 1. 2019 přistoupil k vydání částečného rozhodnutí ve smyslu § 148 odst. 1 písm. b) správního řádu.

K povinnosti připojit k návrhu doklad o složení kauce

25. Navrhovatel doručil Úřadu dne 27. 2. 2019 svůj návrh na uložení zákazu plnění rámcové dohody ze dne 3. 1. 2019 a kupní smlouvy ze dne 16. 1. 2019, přičemž součástí návrhem podaného návrhu byl doklad o složení kauce ve výši 200 000,- Kč, která byla dne 27. 2. 2019 připsána na účet Úřadu.
26. Jelikož je navrhovatel podle § 255 odst. 1 zákona povinen v případě návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy složit na účet Úřadu kauci ve výši 200 000,- Kč za každou jím napadenou smlouvu (či rámcovou dohodu) a navrhovatel složil ve vztahu k jím napadeným dvěma smlouvám (resp. kupní smlouvě a rámcové dohodě) kauci ve výši pouze 200 000,- Kč, Úřad stanovil navrhovateli usnesením č. j. ÚOHS-S0087/2019/VZ-06432/2019/541/PDz ze dne 5. 3. 2019 lhůtu k zaslání sdělení, k čemu (kupní smlouvě či rámcové dohodě) se vztahuje jím složená kauce ve výši 200 000,- Kč, která byla připsána na účet Úřadu dne 27. 2. 2019.
27. Dne 11. 3. 2019 obdržel Úřad vyjádření navrhovatele z téhož dne, v němž navrhovatel specifikoval, že jím složená kauce ve výši 200 000,- Kč se vztahuje ke kupní smlouvě ze dne 16. 1. 2019.
28. V návaznosti na výše uvedené Úřad konstatuje, že zákonodárce stanovil v § 251 odst. 1 zákona náležitosti návrhu tak, že vedle obecných náležitostí podání podle § 37 odst. 2 správního řádu, musí návrh obsahovat označení zadavatele, v čem je spatřováno porušení zákona, v jehož důsledku navrhovateli hrozí nebo vznikla újma na jeho právech, návrhy na provedení důkazů, a čeho se navrhovatel domáhá. Součástí návrhu musí být také mimo jiné doklad o složení kauce podle § 255 odst. 1 nebo 2 zákona (v šetřeném případě připadá v úvahu pouze ustanovení § 255 odst. 1 zákona, neboť odstavec 2 citovaného ustanovení zákona se vztahuje ke kaucím v případě zadávání koncesí).
29. K uvedenému Úřad dále uvádí, že z ustanovení § 251 odst. 4 zákona vyplývá, že náležitosti návrhu požadované podle odstavce 1 věty první a druhé citovaného ustanovení zákona nemohou být dodatečně měněny a ani doplňovány s výjimkou odstranění nedostatků návrhu ve lhůtě stanovené Úřadem, přičemž platí, že doklad o složení kauce ve výši podle § 255 odst. 1 nebo 2 zákona mezi tyto náležitosti nepatří. Úřad proto v návaznosti na zjištěnou skutečnost, že se navrhovatelem složená kauce vztahuje ke kupní smlouvě ze dne 16. 1. 2019, v šetřeném případě určil navrhovateli usnesením č. j. ÚOHS-S0087/2019/VZ-08054/2019/541/PDz ze dne 21. 3. 2019 (viz bod 14. odůvodnění tohoto rozhodnutí) dodatečnou lhůtu k doplnění dokladu o složení kauce ve vztahu k rámcové dohodě ze dne 3. 1. 2019. Předmětná lhůta činila tři dny ode dne doručení citovaného usnesení. Citované usnesení Úřadu bylo dne 21. 3. 2019 dodáno do datové schránky navrhovatele, přičemž

téhož dne se do datové schránky navrhovatele přihlásila pověřená osoba ve smyslu § 8 odst. 6 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů, čímž došlo k doručení citovaného usnesení Úřadu navrhovateli. S ohledem na skutečnost, že poslední den stanovené lhůty připadnul na neděli, bylo v souladu s pravidly pro počítání lhůt dle správního řádu [konkrétně § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu] posledním dnem uvedené lhůty pro doplnění dokladu o složení kauce pondělí 25. 3. 2019.

30. Dne 25. 3. 2019 obdržel Úřad v uvedené věci podání navrhovatele z téhož dne, v němž navrhovatel vyjádřil svůj nesouhlas s procesním postupem Úřadu v dané věci, přičemž doklad o složení kauce ve vztahu ke svému návrhu na uložení zákazu plnění rámcové dohody navrhovatel k citovanému podání nepřiložil a nezaslal jej Úřadu ani později do dne vydání tohoto rozhodnutí.
31. S ohledem na výše uvedené skutečnosti považuje Úřad za jednoznačné, že navrhovatel k jím podanému návrhu na uložení zákazu plnění rámcové dohody ze dne 3. 1. 2019 nepřipojil doklad o složení kauce ve výši podle § 255 odst. 1 zákona, přičemž tento doklad nedoplnil ani následně v Úřadem stanovené dodatečné lhůtě.
32. K tvrzení navrhovatele, že ze zákona dle jeho názoru nevyplývá povinnost skládat kauci ve výši 200 000,- Kč za každou jednotlivou smlouvu (případně rámcovou dohodu), která je předmětem návrhu na uložení zákazu plnění, neboť takový výklad nemá oporu v zákoně a odporuje i jeho účelu, jímž je stanovit jasná pravidla pro zadávání veřejných zakázek a umožnit kontrolu na jejich zadávání a v případě porušení zákona umožnit uložení nápravných opatření, Úřad odkazuje na poslední větu ustanovení § 255 odst. 1 zákona, dle níž je navrhovatel v případě návrhu na uložení zákazu plnění smlouvy povinen složit kauci ve výši 200 000 Kč. Z výše uvedeného ustanovení zákona vyplývá, že návrh na uložení zákazu plnění je koncipován ve vztahu ke smlouvě, přičemž jako jediný přípustný výklad citovaného ustanovení Úřad spatřuje ten, že navrhovatel je povinen složit kauci ve výši 200 000,- Kč za každou jednotlivou smlouvu (případně rámcovou dohodu), která je předmětem jeho návrhu na uložení zákazu plnění. Úřad nepovažuje za akceptovatelný výklad navrhovatele, dle kterého je navrhovatel v případě formálního podání jediného návrhu povinen zaplatit kauci pouze ve výši 200 000,- Kč nehledě na počet jím napadených smluv, neboť výši kauce nelze v daném případě určovat dle počtu návrhů, nýbrž dle počtu napadených smluv (případně rámcových dohod). Jediný přípustný výklad citovaného ustanovení § 255 odst. 1 zákona je tedy dle Úřadu ten, že navrhovatel je povinen složit kauci ve výši 200 000,- Kč za každou jím napadenou smlouvu (případně rámcovou dohodu), u níž požaduje uložení zákazu plnění, byť jsou součástí jediného návrhu navrhovatele.
33. K navrhovatelem odkazovanému stanovisku Úřadu k výpočtu výše kauce Úřad uvádí, že citované stanovisko se vztahuje výhradně k situaci, kdy navrhovatel v rámci jednoho návrhu na přezkoumání úkonů zadavatele napadá více úkonů zadavatele učiněných v průběhu zadávacího řízení, přičemž v takovém případě je navrhovatel povinen zaplatit pouze jedinou kauci. Závěry uvedené ve výše citovaném stanovisku však nelze účelově vztahovat i na návrh na uložení zákazu plnění smlouvy (či rámcové dohody), jak činí v šetřeném případě navrhovatel, neboť v takovém případě je výši kauce s ohledem na text zákona nutno posuzovat s ohledem na počet navrhovatelem napadených smluv (případně rámcových dohod).

34. Co se týče navrhovatelem uváděného rozsudku Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 Afs 55/2010 ze dne 15. 12. 2010, dle kterého může nepřipustné rozdělování jedné veřejné zakázky více veřejných zakázek zásadně ztížit možnost kontroly postupu zadavatele, Úřad uvádí, že v případě řešeném citovaným rozsudkem soud konstatoval, že pokud by zadavatel fakticky nerozdělil jedinou veřejnou zakázku na 159 samostatných veřejných zakázek a zadával by ji jako jedinou veřejnou zakázku rozdělenou na části, navrhovatel by v případě podání návrhu k Úřadu platil pouze jedinou kauci ohraničenou maximálním zákonným limitem, přičemž výše této kauce by i při své maximální výši byla výrazně nižší, než výše kaucí eventuálně složených ke všem 159 veřejným zakázkám. Z uvedeného soud dovodil, že nabízi-li se výše uvedené dvě varianty, pak zadavatel musí zvolit jediné tu, která bude více odpovídat zásadě transparentnosti. Úřad uvádí, že z citovaného rozsudku nikterak nevyplývá, že by nebylo možné skládat více kaucí k dílčím částem veřejné zakázky (pouze je tento postup omezen do maximální možné výše kauce pro jednu veřejnou zakázku), tudíž nelze dovodit, že by takovýto postup nemohl být aplikován v případě kaucí skládaných u rámcových dohod. Požadavek na složení kauce ve vztahu k návrhu na uložení zákazu plnění každé z uvedených smluv tak nikterak neodporuje závěrům výše citovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu.
35. Úřad dále odmítá argumentaci navrhovatele, že je na něj vyvíjen nezákonný procesní nátlak ze strany Úřadu v případě zaslání dvou usnesení citovaných v bodech 6. a 14. odůvodnění tohoto rozhodnutí. K tomu Úřad uvádí, že z obsahu návrhu navrhovatele obdrženého dne 27. 2. 2019 vyplývá, že tento návrh směřuje jak proti rámcové dohodě ze dne 3. 1. 2019, tak proti kupní smlouvě ze dne 16. 1. 2019, přičemž k tomuto návrhu byl připojen doklad o složení kauce ve výši 200 000,- Kč a kauce v uvedené výši byla rovněž téhož dne připsána na bankovní účet Úřadu. Úřadu proto z obdrženého návrhu nebylo zřejmé, k čemu (kupní smlouvě či rámcové dohodě) se vztahovala navrhovatelem uhrazená kauce ve výši 200 000,- Kč. Za účelem vyjasnění výše uvedené nejasnosti a odstranění tohoto nedostatku návrhu Úřad vyzval navrhovatele usnesením č. j. ÚOHS-S0087/2019/VZ-06432/2019/541/PDz ze dne 5. 3. 2019 k zaslání sdělení, k čemu (kupní smlouvě či rámcové dohodě) se vztahuje jím složená kauce ve výši 200 000,- Kč. Navrhovatel ve svém sdělení ze dne 11. 3. 2019 následně identifikoval, že výše uvedená kauce se vztahuje ke kupní smlouvě ze dne 16. 1. 2019, čímž rozptýlil pochybnosti Úřadu, vůči které části návrhu byla z jeho strany kauce složena. Na základě výše uvedeného sdělení navrhovatele tedy vyplynulo, že ve vztahu k návrhu na uložení zákazu plnění rámcové dohody ze dne 3. 1. 2019 nebyl navrhovatelem k návrhu připojen doklad o složení kauce v odpovídající výši. Jelikož ustanovení § 257 písm. a) zákona ukládá Úřadu povinnost správní řízení zastavit v případě, že k návrhu není připojen doklad o složení kauce v odpovídající výši, přičemž v takovém případě z citovaného ustanovení zákona vyplývá, že navrhovatel musí být ze strany Úřadu k odstranění tohoto nedostatku návrhu nejprve vyzván, Úřad za účelem dodržení povinnosti stanovené ve výše citovaném ustanovení zákona usnesením č. j. ÚOHS-S0087/2019/VZ-08054/2019/541/PDz ze dne 21. 3. 2019 určil navrhovateli dodatečnou lhůtu k zaslání dokladu o složení kauce ve výši podle § 255 odst. 1 zákona ve vztahu k rámcové dohodě ze dne 3. 1. 2019. Úřad konstatuje, že výše uvedený postup Úřadu tak nelze označit za vyvíjení nezákonného procesního nátlaku na navrhovatele, neboť Úřad tímto postupem pouze naplňoval svoji zákonnou povinnost vyzvat navrhovatele k odstranění nedostatků jím podaného návrhu.

36. Pro úplnost Úřad poznamenává, že z důvodu procesní ekonomie již považoval za neúčelné stanovit účastníkům řízení lhůtu k vyjádření se k podkladům rozhodnutí v této části věci ve smyslu § 261 odst. 3 zákona, neboť Úřad je povinen dle § 6 odst. 2 správního řádu postupovat tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady a dotčené osoby co možná nejméně zatěžoval. Za situace, kdy je zřejmé, že je dán důvod pro zastavení správního řízení v jeho části podle § 257 písm. a) zákona, by vyjádření účastníků řízení k otázkám, jejichž závazné posouzení mělo být obsahem rozhodnutí za situace, kdy by nebyl dán důvod pro zastavení správního řízení v jeho části, a jejichž okruh (tedy předmět řízení) byl vymezen na základě podaného návrhu navrhovatele na uložení zákazu plnění rámcové dohody ze dne 3. 1. 2019, účastníkům řízení mohlo způsobit toliko zbytečné náklady, aniž by takové vyjádření mohlo ovlivnit výsledek uvedené části správního řízení. Z toho důvodu Úřad lhůtu podle § 261 odst. 3 zákona účastníkům řízení v této části správního řízení nestanovil.
37. Vzhledem k tomu, že nebyl k podanému návrhu navrhovatele na uložení zákazu plnění rámcové dohody ze dne 3. 1. 2019 připojen doklad o složené kauci ve výši podle § 255 odst. 1 zákona a navrhovatel tento nedostatek návrhu neodstranil ani v dodatečné lhůtě stanovené Úřadem, rozhodl Úřad v uvedené části věci ve smyslu § 148 odst. 1 písm. b) správního řádu podle ustanovení § 257 písm. a) zákona o zastavení správního řízení, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.
38. Závěrem Úřad uvádí, že v šetřeném případě využil postupu, který mu umožňuje § 148 odst. 1 písm. b) správního řádu, tedy rozhodl pouze v části věci týkající se návrhu navrhovatele na uložení zákazu plnění rámcové dohody ze dne 3. 1. 2019, přičemž ve zbytku věci týkající se návrhu na uložení zákazu plnění kupní smlouvy ze dne 16. 1. 2019 bude ze strany Úřadu ve smyslu § 148 odst. 2 správního řádu rozhodováno v samostatném rozhodnutí po nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dnů ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Včas podaný rozklad má odkladný účinek. Rozklad a další podání účastníků učiněná v řízení o rozkladu se podle § 261 odst. 1 písm. b) zákona činí výhradně prostřednictvím datové schránky nebo jako datová zpráva podepsaná uznávaným elektronickým podpisem.

otisk úředního razítka

JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží:

1. Dopravní společnost Ústeckého kraje, příspěvková organizace, Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem
2. CENTRA DOPRAVNÍCH SLUŽEB a.s., Kostecká 879/59, 196 00 Praha 9
3. ZLINER s. r. o., tř. Tomáše Bati 283, 761 12 Zlín

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy